

АПЕЛАЦИОНИОТ СУД ВО ШТИП во совет составен од судиите: Стојанчо Атанасов-претседател, Софија Манева и Светлана Јованова-членови, во правната работа на тужителот Владислав Михайлович Втулкин од Москва - Руска Федерација против тужените Винарска Визба ИМАКО ВИНО ДООЕЛ Штип и Трговско друштво за трговија, производство и услуги Имако ДОО увоз-извоз од Штип, за долг, одлучувајќи по жалбата на тужените, против пресудата на Основен суд Штип П4.40/14 од 30.01.2015 година, на седницата одржана на ден 13.10.2015 година, го донесе следното:

## РЕШЕНИЕ

Жалбата на тужените, - СЕ УВАЖУВА.

Пресудата на Основен суд Штип П4.40/14 од 30.01.2015 година, - СЕ УКИНУВА и предметот враќа на првостепениот суд на повторно судење.

## Образложение

Основен суд Штип со пресуда П4.40/14 од 30.01.2015 година, тужбеното барање на тужителот го усвоил.

Ги задолжил тужените да му ја надоместат штетата во износ од 1.915.458 евра со домицилна камата според среден курс на Централно европска банка на денот на исплатата сметано од 27.07.2005 година до 31.01.2010 година од 01.02.2010 година до денот на исплатата казнена камата во висина на едномесечната стапка на ЕУРИБОР за евра, што за секое полугодие важела на последниот ден од полугодие што му претходело на тековното полугодие, зголемена за 8 процентни поени, како и да му ги надоместат трошоците на постапката во износ од 207.060,00 денари, сето тоа во рок од 8 дена по правосилноста на пресудата.

Барањето на тужителот за трошоци во постапката и тоа за разликата од досудените 207.060,00 денари до бараните 439.260,00 денари, го одбил.

Го задолжил тужителот на име такса за одлука да плати износ од 48.000,00 денари во рок од 15 дена од примот на пресудата.

Од ваквата пресуда останал незадоволен тужените, кој во навремен рок изјавил жалба поради суштествени повреди на одредбите од парничната постапка, погрешно и нецелосно утврдена фактичка состојба и погрешна примена на материјалното право, па предлага жалбата да се уважи а пресудата укине и предметот врати на првостепениот суд на повторно судење.

Тужителот поднел одговор на жалба со кој ги побива жалбените наводи и предлага жалбата да се одбие а пресудата потврди.

Апелациониот суд во Штип ги разгледа жалбата, одговорот на жалба и останатите списи во предметот, ја испита побиваната пресуда во смисла на чл.354 од ЗПП, па најде:

Жалбата е основана.

Основани се жалбените наводи на жалителот за сторена суштествена повреда на одредбите на парничната постапка од чл.343 ст.2 т.14 од ЗПП, бидејќи изреката на решението е нејасна и неразбирлива, а во образложението на истата првостепениот суд нема дадено доволно причини за решителните



факти кои се од битно влијание при одлучувањето по спорот, поради што и вака донесената одлука од страна на судот има недостатоци и е неподобна за испитување од страна на овој суд.

Имено, првостепениот суд тужбеното барање на тужителот го усвоил. Ги задолжил тужените да му ја надоместат штетата во износ од 1.915.458 евра со домицилна камата според среден курс на Централно европска банка на денот на исплатата сметано од 27.07.2005 година до 31.01.2010 година, а од 01.02.2010 година до денот на исплатата казнена камата во висина на едномесечната стапка на ЕУРИБОР за евра, што за секое полугодие важела на последниот ден од полугодието што му претходело на тековното полугодие, зголемена за 8 процентни поени, како и да му ги надоместат трошоците на постапката во износ од 207.060,00 денари, сето тоа во рок од 8 дена по правосилноста на пресудата.

Прифатил меѓу другото за утврдено дека тужителот и Ристо Љуботенски како законски застапник на тужените склучиле договор за деловно техничка и финансиска соработка на ден 13.11.2004 година, кој го завериле кај нотар Ленче Каранфиловска под УЗП бр.5598/4. Понатаму утврдил дека како резултат на договорот тужителот платил за порачка од италијанска компанија 508.712,00 евра за опрема и машини кои биле испорачани и оставени кај Имако Вино во Република Македонија. Исто така вршел плаќање и преку Бугарија конкретно КОМАН ФИМЕР Италија 166.300 евра на ПИН Бугарија 683.341 евро, тоа било купено од тужителот за опрема на тужените. Овие плаќања тужителот ги направил со свои сопствени средства. Понатаму прифатил дека вложувањата кои ги направил тужителот во машини и опрема за производство на тужените било констатирано во извештајот за констатирана состојба на економско правното биро на Компанија НБ Скопје од 10.10.2015 година, каде било констатирани вкупни вложувања во машини и опрема за производство на вино од 1.646.796,00 евра, сите платени од страна на тужителот. Како и даден аванс од тужителот во износ од 266.164,00 евра за извезено вино од страна на тужените, а платени од страна на тужителот или се во вкупен износ од 1.915.158,00 евра. Како докази кои првостепениот суд ги прифатил се и потврдите од ПИМ Бугарија од 11.04.2008 година, и потврдата издадена од ДЕЛЛА ТОФОЛА од 19.11.2007 година. Меѓутоа за вака прифатеното првостепениот суд не дал доволно образложени причини за решителните факти, а дадените причини се нејасни и неразбирливи. Ова од причини што првостепениот суд како докази врз основа на кои го темели уваженото тужбено барање, се повикува на извештајот за констатирана состојба на економско правното биро на Компанија НБ Скопје од 10.10.2015 година, за кој доказ првостепениот суд не дал образложение дали го прифаќа како вештачење предложено од тужителот и дали истото е во согласност со чл.236 од ЗПП. Видно е од самиот извештај дека истите се повикуваат на горе наведените потврди како доказ, дека тужителот ги извршил спорните плаќања, кои по мислење на овој суд не претставуваат реален доказ од кои со сигурност ќе се утврди решителниот факт дали, кога и на кој начин тужителот ги има извршено плаќањата, во услови кога и самите тужени од истите фирми доставуваат потврди дека тужителот како физичко лице нема вршено плаќање од тие фирми, кои исто така по мислење на овој суд не претставуваат реален доказ во отсуство на валидни финансиски документи, со кои би се потврдиле наводите во потврдите.

При повторното судење првостепениот суд ќе треба да ги острани погоре наведените суштествени повреди, на начин што во образложение на пресудата ќе даде доволно причини за решителните факти и со сигурност ќе утврди дали тужителот вршел плаќања на парични средства за потребите на



тужените на начин како што прифаќа првостепениот суд, при што со сигурност ќе утврди кога е извршено плаќањето, на кој начин и кој износ е платен, на кој начин и по чиј налог и дали е доставена опремата кај тужените.

При тоа потребно е првостепениот суд повторно да ги изведе веќе изведените докази при што да има во предвид дека потврдите кои ги доставуваат тужителот и тужените не се сигурен доказ од кои може да се утврди дека е извршено плаќање, во отсуство на други книговодствени и финансви документи како извештајот за констатирана состојба на економско правното биро на Компанија НБ Скопје од 10.10.2015 година дали претставува вештачење и дали истото е во согласност со чл.236 од ЗПП. Од веќе изведените и расположливи докази првостепениот суд доколку утврди дека е вршено плаќање, да утврди кога се извршени тие уплати, од што ќе зависи дали има застареност на побарувањето на тужителот, на кое се повикуваат тужените во текот на првостепената постапка.

Откако првостепениот суд ќе ги отстрани горе наведените суштествени повред, потоа со правилна примена на материјалното право ќе може да донесе правилна и законита одлука.

Овој суд, укинувајќи ја нападнатата одлука во однос на главното барање, ја укина и во однос на трошоците во постапката, оставајќи му на првостепениот суд одлуката за трошоците да ја донесе со мериторното одлучување во конкретниот спор.

Од погоре наведеното, а согласно чл. 358 од ЗПП, се одлучи како во изреката на оваа одлука.

АПЕЛАЦИОНЕН СУД – ШТИП, 13.10.2015 год.

Претседател на советот,  
Стојанчо Атанасов с.р.



Согласноста на преписот со  
изворникот ја потврдува  
Управител на судската писарница,